

ὀλίγας ἐπαρχίας ἰδίως τοῦ νομοῦ Εὐβοίας, πανταχοῦ δὲ διεκρίνετο διὰ τὸν ἀκραίφνη αὐτοῦ πατριωτισμόν.

Τὸ μόνον, ὅπερ γινώσκωμεν μετὰ βεβαιότητος εἶναι ὅτι ὁ Ἄναγνωστόπουλος ἐξῆ ἐν Αθήναις πενόμενος μὲν, ἀλλ' οὐδέποτε παύων οὐχὶ μόνον νὰ εὐχῆται, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελῆ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν τῆς πατρίδος. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ παρέσχε καὶ εὐκρινεῖς τινὰς πληροφορίας τῷ Φιλῆμονι περὶ τῆς Φ. Ἑταιρίας, καὶ οὕτως οὗτος μὲν ἐδυνήθη νὰ δημοσιεύσῃ τὸ 1834 τὸ περὶ αὐτῆς Ἱστορικὸν Δοκίμιον. Ὁ δὲ Ἄναγνωστόπουλος ἀπεβίωσε περὶ Δεκέμβριον τοῦ 1854 ὑπὸ χολέρας, ἡλικίαν ἄγων κατὰ Φιλῆμονα ἐξήκοντα περίπου ἐτῶν. Ἐνεκα δὲ τῆς λαοκτόνου ταύτης ἐπιδημίας οὔτε ἐπιτάφιος λόγος ἐξεφωνήθη ὑπὲρ τοῦ Ἄναγνωστοπούλου, οὔτε τιμαὶ ἀπεδόθησαν τῷ νεκρῷ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐτάφη ἀσήμως ἐν πολυανδρίῳ.

Ἄν δὲ ἦναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκφέρωμεν ἤδη καὶ περιληπτικὴν τινα κρίσιν περὶ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἄναγνωστοπούλου, καλλιτέραν βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν ἐκείνης, ἦν ὁ ἐπὶ πολὺ συμβιώσας μετὰ τοῦ Ἄναγνωστοπούλου Φιλῆμων ἐξήνεγκεν εἰπών, ὁ Ἄναγνωστόπουλος εἶχε καρδίαν εὐθεϊάν καὶ πατριωτικὴν· ἀλλ' ἀμείλικτος ὢν πολέμιος »τοῦ συστήματος τῶν προκρίτων, διεκρίνετο ἐπίμονος »ἐπὶ τῶν ἰδεῶν, ἃς συνέλάμβανεν ἀπαξ, μεγάλα φρονῶν »καὶ μικρὰ θυγάμενος.» (1)

(1) Ἐν Δοκ. Ἱστορ. Ἑλλ. ἐπαν. ὑπὸ Φιλῆμ. Τομ. δ'. Σελ. 37.

